

नव जन्मचेतना

NAWA JANACHETANA NATIONAL DAILY राष्ट्रिय दैनिक

अभिलेख दयाहाङ राईको चर्चित पात्र "काजी" फेरि ठूलो पर्दामा फर्किरहेको छ । उनको अभिनय रहेको चलचित्र "कबड्डी ४: अप्ठर द फाइनल ग्याप" टिजर सार्वजनिक भएसँगै चलचित्रको चर्चा बढेको हो । रामबाबु गुरुङको लेखन तथा निर्देशनमा बनेको चलचित्रको करिब साढे तीन मिलेट लागेो टिजरमा दयाहाङ राईलाई काजीको भूमिकामा देखाइएको छ । टिजरमा काजीसँगै लैजाको प्रवेशलाई समेत प्रस्तुत गरिएको छ ।

आजको विचार...

जलवायु...
(दुई पेजमा)

डा. रक्षा थापा

गाथिका धलाना चौहानले आफूले ठूलो जोहनतार र लगाजीमा सञ्चालनमा ल्याएको "रमणी बाई धलाना" पुरानो ठाउँबाट हटाउनुपरेको बताइरहेका छन् । धलानाले यो महिलाको विद्रोह फेसन स्टोर काठमाडौं नजिकै वानेश्वरमा साउन पहिलो सातादेखि सञ्चालनमा ल्याइरहेका थिए । तर स्टोरको ओपनिङ भएको केही दिनमै उक्त ठाउँबाट हटाउनुपर्ने अवस्था आएको उनले बताइरहेका छन् । आफ्नो समस्या यसअघि सार्वजनिक नगरेकी धलानाले परिस्थितिमा कारण अहिले यसबारे बताउनुपरेको उल्लेख गरेकी छन् ।

□ वर्ष ३२ □ अंक ७१ □ २०८३ असोज १० गते शनिबार 26 September 2026, Saturday □ पृष्ठ संख्या ८ मूल्य रु ५/-

सक्षिप्त समाचार

भारी वर्षामा परी मृत्यु हुनेको सङ्ख्या ११ पुग्यो

एजेन्सी
टोकियो, असोज ९/ पूर्वी जापानको कान्टो क्षेत्रमा आँधीपछि आएको भारी वर्षाका कारण पहिरो र बाढीमा परी मृत्यु हुनेको सङ्ख्या ११ पुगेको छ भने तीनजना अझै बेपत्ता छन् । स्थानीय सञ्चारमाध्यमका अनुसार मृत्यु हुनेमा टोकियोको पूर्वमा रहेको चिबा प्रिफेक्चरका सातजना र राजधानीको दक्षिणपश्चिममा रहेको कानागावा प्रिफेक्चरका चार जना छन् । जापानको सार्वजनिक प्रसारण संस्था एनएचकेका अनुसार कानागावाको योकोसुकामा पहिरोपछि बेपत्ता भएकी ७० वर्षीया महिलाको शव हालै फेला परेको छ । प्रहरी र अग्नि नियन्त्रकहरूले बेपत्ता व्यक्तिकहरूको खोजी जारी राखेका छन् । सोमबार जापानको पूर्वी प्रशान्त तटमा पुगेको 'दुजुआन' आँधिले कान्टो क्षेत्र र इजु टापुमा भारी वर्षा गराएको थियो । वर्षाका कारण पहिरो र नदीमा बाढी आउनुका साथै टोकियो आसपासका क्षेत्रमा, विशेषगरी चिबा प्रिफेक्चरमा ठूलो क्षति पुगेको छ । एनएचकेका अनुसार बिहीबार बिउँसोसम्म चिबा र कानागावा प्रिफेक्चरमा आँधिका कारण करिब एक हजार भवन ध्वस्त भएका, क्षतिग्रस्त भएका वा ढुवानीमा परेका छन् ।

अविरल वर्षापछि पाल्पाका विभिन्न सडकमा पहिरो एम्बुलेन्सदेखि दुग्ध ढुवानीसम्म प्रभावित

राजबन्ध रायमाझी

पाल्पा, ९ असोज / लगातारको अविरल वर्षाका कारण पाल्पाका विभिन्न सडकखण्डमा पहिरो खस्दा शुक्रबार विहानैदेखि यातायात सेवा प्रभावित बन्यो । जिल्लाका ग्रामीण क्षेत्रका अधिकांश कच्ची सडक पहिरोका कारण अवरुद्ध भए भने प्रमुख राजमार्गका ठाउँ-ठाउँमा समेत पहिरो खसेपछि आवागमनमा समस्या भएको छ ।

सिद्धार्थ राजमार्ग अन्तर्गत पर्ने तिनाउ गाउँपालिका-३, तल्लो सिद्धबाबा मन्दिर नजिकै र तिनाउ-५ को चरचरे र जोरघाराबीचमा पर्ने सडकमा माथिबाट ढुङ्गा खसेपछि शुक्रबार केही समय सडक पूर्ण रूपमा अवरुद्ध भएको थियो । पछि पहिरो पन्छाएर सडक सुचारु गरिए पनि पहिरो फर्न नरोकिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय पाल्पाका प्रहरी उपरीक्षक भिमलाल भट्टाईले बताए । यस्तै, यो समाचार तयार पार्दासम्म रिब्दीकोट गाउँपालिका-५ माराबास र

बोदीस्थित बत्तालेबाट रैतदेवी छहरा गाउँपालिका जाने भित्री सडकखण्डमा पहिरो वर्षाका कारण सडक माथिबाट ढुङ्गा खसेर यातायात अवरुद्ध भएको छ । यस्तै सदरमुकाम तानसेनबाट पश्चिम भेग जोड्ने प्रमुख सडकका

रूपमा रहेको तानसेन-हाथौक-छहरा सडकखण्डमा विभिन्न स्थानमा पहिरो खसेपछि सवारी आवागमन ठप्प भएको छ । हाथौक-बताले सडकअन्तर्गत कुसुमखोला क्षेत्रमा निर्माणाधीन सडक माथिबाट पहिरो खस्दा यातायात सेवा पूर्ण रूपमा प्रभावित भएको स्थानीय पत्रकार भुवन रायमाझीले बताए । सडक अवरुद्ध हुँदा सर्वसाधारणले आवतजावतमा ठूलो सास्ती खेनुपरेको उनको भनाई छ । सडक अवरुद्ध हुँदा अत्यावश्यक सेवाका सवारी साधनसमेत सडकमा रोकिएका छन् ।

विशेष गरी बिजारी बोकैका एम्बुलेन्स तथा ग्रामीण क्षेत्रबाट सदरमुकाम र अन्य सहरमा द्रुत पुर्‍याउने दुग्ध ढुवानीका सवारी साधन बाटोमै रोकिँदा समस्या बरिपएको रायमाझीको भनाई छ । पहिरोका कारण दुग्धलाग्यत छिट्टै विभिन्न अत्यावश्यक वस्तु ढुवानीमा अवरोध हुँदा कृषक तथा व्यवसायीसमेत प्रभावित भएका छन् । **-बाँकी बलिन पेजमा...**

गणेश सहकारीको अध्यक्षमा पुनः गाहा

पाल्पा, असोज ९/ गणेश बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाको अध्यक्षमा पुनः विष्णु बहादुर गाहा निर्वाचित भएका छन् । सहकारीको शुक्रबार तानसेनमा भएको अधिवेशनले गाहालाई अध्यक्षमा सर्वसम्मत निर्वाचित गरेको हो । गाहाले कुशलतापूर्वक अध्यक्षको जिम्मेवारी निवह गरी सहकारीलाई आर्थिक रूपमा मजबूत बनाउन महत्वपूर्ण भूमिका खेलेका कारण उनलाई पुनः अध्यक्षको जिम्मेवारी दिइएको हो । भूपु सैनिक समेत रहेका गाहाले सहकारीको विकास र विस्तारमा उल्लेखीय भूमिका निवह गरिसकेका छन् । उनले सहकारीको शेयर पुँजी वृद्धि गर्नेदेखि शेयर सदस्य वृद्धि गर्नमा ठूलो भूमिका खेलेसकेका छन् । इमान्दार र कर्तव्य निष्ठा

गणेश सहकारीको १३ औँ साधारण सभा तथा पाँचौँ अधिवेशन पुँजीसँगै नाफामा वृद्धि

हावा संचारवाता

पाल्पा, असोज ९/ तानसेनस्थित गणेश बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लिमिटेडको १३औँ साधारण सभा तथा पाँचौँ अधिवेशन सम्पन्न भएको छ । सहकारीले शुक्रबार तानसेनमा औपचारिक कार्यक्रम आयोजना गरी साधारण सभा तथा अधिवेशन सम्पन्न गरेको हो ।

सभाको उद्घाटन सहकारीका सल्लाहकार तथा संस्थापक अध्यक्ष एवं कार्यक्रमका प्रमुख अतिथि दमबहादुर रानाले गरेका थिए । उद्घाटन गर्दै रानाले सानो पुँजीबाट स्थापना भएको सहकारी अहिले करोडौँ रूपैयाँको पुँजी निर्माण गर्न सफल भएको बताए । सहकारी स्थापना गर्दा आफूहरूले विभिन्न समस्या र चुनौती सामना गर्नुपरे पनि सबैको साथ र सहयोगका कारण नियम तथा कानुनको पालना नगर्दा समस्या उत्पन्न भएको बताए । गणेश सहकारीले भने सहकारीका सिद्धान्त, मान्यता तथा प्रचलित कानुनलाई कसैले बनाउने भन्ने विषय उनीहरूले सक्रियता र भूमिकामा निर्भर रहने बताए । उनले सहकारीप्रति जागरुक र

क्रियाशील बन्न शेयर सदस्यलाई आग्रह गरे । सहकारीका कानुनी सल्लाहकार शिवप्रसाद देवकोटले कतिपय सहकारीले नियम तथा कानुनको पालना नगर्दा समस्या उत्पन्न भएको बताए । गणेश सहकारीले भने सहकारीका सिद्धान्त, मान्यता तथा प्रचलित कानुनलाई कसैले बनाउने भन्ने विषय उनीहरूले सक्रियता र भूमिकामा निर्भर रहने बताए । उनले सहकारीप्रति जागरुक र

जोड दिँदै उनले आवश्यक कानुनी परामर्शका लागि आफू सधैं तयार रहेको बताए । नवजन्मचेतना राष्ट्रिय दैनिकका सम्पादक रामचन्द्र रायमाझीले गणेश सहकारीले गर्दै आएका गतिविधि प्रशंसीय रहेको बताए । उनले आगामी दिनमा पनि सहकारीले सदस्यको नेतृत्व तथा क्षमता विकासमा केन्द्रित कार्यक्रमलाई निरन्तरता दिनुपर्नेमा जोड दिए । सहकारीले बचत तथा ऋण

कारोबारसँगै शेयर सदस्यको नेतृत्व र क्षमता विकासका लागि समय-समयमा शिक्षा तथा प्रशिक्षण प्रदान गर्दै आएकोमा खुसी व्यक्त गर्दै रायमाझीले व्यक्तिको जीवनस्तर सुधारमा सहकारीले अग्र-ध्यान दिनुपर्ने बताए । व्यक्तिको अवस्था सुधार भए मात्रै समाज र राष्ट्रको अवस्था सुधार हुने उनको भनाइ थियो । **-बाँकी बलिन पेजमा...**

साहित्य दर्पण

विबन्ध

इनम खालिङ

परफेक्ट कोही छैन

एकदिन म दाजिजलिङ सहरको चौकबजारभित्र एउटा सब्जी पसलमा सब्जी छान्दै थिएँ, त्यतिबेला अचानक मेरो भेट मेरो एकजना अति आदरणीय गहसित भयो । उहाँलाई त्यहाँ त्यसरी अचानक भेट्दा मैले सब्जी छान्ने छोडेर नमस्कार गरें । उहाँले मलाई देख्ने बित्तिकै सोधिहाल्नुभयो, “अरे, इगम । तिमी पनि सब्जी किन आउँछौ ? मैले “आउँछु नि सर” भनिपठाएँ । उहाँले हतासि भन्नुभयो, “ल इगम, मलाई अलि हतार छ, तिमी सब्जी किनै गर है।” मैले “हुन्छ सर” मात्र के भनेको थिएँ मेरो हातबाट सब्जी भुईँमा फर्क्यो । म रातोपिरो भाएर फरेको सब्जीलाई छिटछिटो उठाउन थालें । उहाँ मेरो छेउआआएर मलाई भन्नुभयो, “इगम । भूल हुन्छ तर भूलसित डराई रहनुहुँदैन । भुललाई सोचिबह्रयो भने मान्छेले सिर्जनात्मक काम गर्न सक्ने । मान्छे परफेक्ट भयो भने उसले सिर्जना गरिरहनुपर्दैन किनकि ऊ ईश्वर बनिहाल्छ । ईश्वर बनेपछि उसको काम नै सकिन्छ ।” त्यति भनिबारे सर आफ्नो बाटो लाग्नुभयो । सरले मलाई “काम गर्दा भूल हुन सक्छ अथवा हुन्छ” भन्ने कुरा बुझाउन खोज्नुभएको जस्तो लागिरह्यो । सरले त्यति भनिबारे मेरो मनको पुरानो दुःख हाँसिलोभयो । “ईश्वर परफेक्ट छ” भनिने विचारले ईश्वरलाई थुप्रै संज्ञाहरू दिएका छन्, साथै थुप्रै विशेषणहरूद्वारा अलङ्कृत गरेका छन् । तर यहाँ मैले धर्म र धर्मग्रन्थहरूमा उल्लेखित ईश्वरसम्बन्धित कुराहरू गरिरहेको छैन । मैले ईश्वरलाई त्यस ऊर्जाका रूपमा मानिरहेको छु, जसले यो संसार बनिाएको छ, अनि जसद्वारा महाब्रह्माण्ड रचिएको छ । ईश्वरलाई हामीमात्र पाउँदैनौं किनकि उहाँको सिर्जना परफेक्ट भएको कारणले उहाँलाई पुनरावृत्ति, परिमार्जन, विनिर्माण, पुनर्निर्माण र पुनर्सिर्जनाको कुनै आवश्यकता नै पर्दैन । जुन कुरा परफेक्ट हुन्छ त्यसलाई थप केही चाहिँदैन । त्यसरी ईश्वरलाई लेखिरहनु, सुधारिरहनु र सिकिरहनुपर्दैन । हामीकहाँ आइरहनु पनि पर्दैन ।

सर्ले त्यति भनिबारे मेरो मनको पोखरीमा ढुङ्गा हानिराख्नुभयो । “ईश्वर परफेक्ट छ” भन्ने विचारले ईश्वरलाई थुप्रै संज्ञाहरू दिएका छन्, साथै थुप्रै विशेषणहरूद्वारा अलङ्कृत गरेका छन् । तर यहाँ मैले धर्म र धर्मग्रन्थहरूमा उल्लेखित ईश्वरसम्बन्धित कुराहरू गरिरहेको छैन । मैले ईश्वरलाई त्यस ऊर्जाका रूपमा मानिरहेको छु, जसले यो संसार बनिाएको छ, अनि जसद्वारा महाब्रह्माण्ड रचिएको छ । ईश्वरलाई हामीमात्र पाउँदैनौं किनकि उहाँको सिर्जना परफेक्ट भएको कारणले उहाँलाई पुनरावृत्ति, परिमार्जन, विनिर्माण, पुनर्निर्माण र पुनर्सिर्जनाको कुनै आवश्यकता नै पर्दैन । जुन कुरा परफेक्ट हुन्छ त्यसलाई थप केही चाहिँदैन । त्यसरी ईश्वरलाई लेखिरहनु, सुधारिरहनु र सिकिरहनुपर्दैन । हामीकहाँ आइरहनु पनि पर्दैन ।

सोच्दै घर आइपुगेँ । श्रीमतीले सब्जी फोलाबाट निकाल्दै भनिन्, “कति टमटरहरू कुहिएका रहेछन्, राम्ररी छानेर किनभान्न ब्याहो ?” म चुप लागेर बसिरहेँ । पानी पनि मागिँन । मनमात्र सोच्न थाले कि म पनि सिद्ध भएको भए यसरी सब्जी बजारबाट किनेर न्याउनुपर्दैन थियो होला, दिउँसाको खाना पछिपर बसिरहनु पर्दैन थियो होला, अनि कलम लिएर कागजलाई यसरी लेखेर काउकुती लगाइरहनु पनि पर्दैन थियो होला । श्रीमतीले खानेकुरा पकाउने तबर्न गर्न थालिन् तर उनलाई बाह्य थिएन कि जुन दिन उनले परफेक्ट खाना पकाउनेछिन्, त्यस दिनदेखि हामीले खाइरहनुपर्दैन । हामी परफेक्ट भइहाल्छौं भने हामीलाई चलाउन नसकेर हाप्न दान्य-भाइ, दिदी-बहिनी, इष्टमित्र र समाजका मानिसहरूले हामीलाई थकाएर राखिदिनेछन्—कुनै एउटा पशुद सङ्ग्रहालयमा वा प्रयोगशालामा । परफेक्ट स्वादिष्ट खाना सम्भरेर म श्रीमतीलाई चिहाउन भाग्छुपर यस्तो भएको त उनले कुहिएका आलुहरूलाई छान्दै काट्दै रहिन्छिन् । त्यो देखे म हुन्छ भएँ किनकि ती कुहिएका आलुहरूबाट परफेक्ट आलुको तरकारी तयार हुन सक्ने । परफेक्ट भइहाल्छौं भने हामीलाई जन्म-मरणको चक्रमा पसिरहनुपर्दैन । अनि एउटा सिर्जनाबाट अर्को सिर्जना गर्दै हिँडिरहनु पनि पर्दैन । म जति नै डराउँ वा जति नै नकारात्मक कुराहरू गरिरहँ तर हामीलाई परफेक्सन मन पर्छ । म मेरा दानुभाइ र दिदीबहिनीहरूलाई जुन पनि काम गर्दा परफेक्ट हुनुपर्छ भन्ने सुझाव दिनेगर्छु । उनीहरूले मलाई कतिपल्ट “कुन चाहिँ परफेक्ट हो ?” भनेर सोधेका थिएँ छु । “परफेक्ट” यो नै हो भनेर भन्न र देखाउन सकिँदैन किनकि परफेक्सन व्यापिकपरक अनि अमूर्त हुन्छ । जीवनको सम्भवना असीम छ अनि जीवनका विषय र वस्तुहरूको आकसन दिन र सिमाङ्कन गर्न सार्ने हुन्छ । मानव जातका विषय सामाजिक मान्यताका विषय भएको कारणले गर्दा हामी काम चलाउका रूपमा सामाजिक स्वीकृति बनाएर अथि बडिरेहका हुन्छौं । यही दुईलाई आधार बनाएर मैले उनीहरूलाई परिभाषा दिने गर्छु । जस्तै—कुनै कामलाई पुनः सुधार्न, परिमार्जन र परिष्कृत गर्न नपरोस् । यसै सन्दर्भमा जर्माका एकजना महान्

दार्शनिक रेने डेकार्टको “सन्देहविधि” को कुरा उनीहरूलाई सुनाउने गरेको छु । हुन त यस्तो उदाहरण जुनसुकै स्थिति अनि विषयमा दिन मिल्दैन । परफेक्सनलाई मान्छी भने यस्तो विधि काम लाउँन । तर जे होस्, ईश्वर खगोलीय शक्ति (कॉस्मिक पवर) हुन् भने हामी त्यसको अंश चाहिँ निस्चय नै हौ । त्यति सोच्दा—सोच्नका दिउँसाको भोजन पाकिस्केको थियो, तर मलाई भने इन्द्रबहदुर राईले साहित्यिक मासिक “परिमा” को एउटा अङ्कमा दिनुभएको अन्तर्वार्ताको सम्भन्मा आइरेह कि थियो । जहाँ उनले भनेका छन् कि साहित्य लेखनमा उनको खोज ईश्वरको खोज हो । ईश्वरलाई भेट्नु कि भेटिँदैन त्यो उनलाई बाह्य नभएको बताएका छन् । त्यही अन्तर्वार्ता पढेर मैले उनको ईश्वर भेट्न उनका पुस्तकहरू खोजिखोजि पढ्न थालेको थिएँ । उनलाई शताब्दीमा फ्रेडरिक नित्सोले ईश्वरको मृत्यु भएको घोषणा गरिसकेका थिए भने एकाइसौँ शताब्दीमा महान् वैज्ञानिक स्टेफन हकिङले चाहिँ हाम्रो ब्रह्माण्ड बुझ्नलाई ईश्वर चाहिँदैन भनेका छन् । यसो सोच्दा उनले ईश्वर छैन भन्ने खोज्नुभएको चाहिँ ईश्वर परफेक्ट भए नै अचल भएको हो कि जसो पनि लाग्छ । ईश्वर आगो सिर्जनामित्रै सिद्ध (अवस्थित) हुनुहुन्छ अथवा उहाँको चर्चा गरि कुनै फाइदा छैन । दि ग्रान्ड डिजाइन मा हकिङ (२०११, पृ. २२९) लेख्छन्—“त्यस्कृतं सृष्टि भनेको केही नभई केही हुनुको कारण हो, ब्रह्माण्ड किन अवस्थित छ, हामी किन अवस्थित छौ ?” (स्यन्टेनिस फ्रिडमन इज द रिजन थियर इज सोमिथिङ देडर देन नथिङ, वाइ द युनिभर्स एक्सप्लेन, वाइ इड एक्सप्लेन इट इज नट नेसेसरी इट इन्भोक गड टु लाइट द ब्लू टच पेपर एन्ड सेट द युनिभर्स गिड्छ) । हामीले ईश्वरलाई हाम्रो सोच, विश्वास, आस्था र धर्महरूमा पाएका छौ । हामीले ईश्वरलाई परफेक्सनसित जोड्ने गरे तापनि उहाँलाई जहाँ पायो त्यही जोड्न सक्दैनौं । त्यसको अर्थ यो होइन कि हामी भूलमाथि भूल गरिरहौं । भनिन्छ नि भूलबाट सिकेर त्यही भूल पुनः तर्गन व्यति जानी हो तर भूल परेर त्यही भूल दोहोराउने व्यति चाहिँ मूर्ख हुन्छ ।

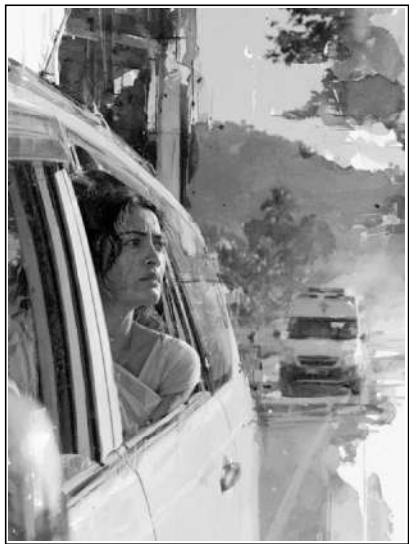
-समाप्ति

कथा

रेवतीरमण सापकोटा

अस्पतालको बाटो

“ए भाइ, तैले मलाई किन यसरी ठग्याइस् ? तैलाई मैले सँगै लिएर आएको होइन ? भिनाजुलाई राम्रो अस्पताल लिएर जानुपर्छ भनेकी हो कि होइन भन् त” रातभरि रोएर छुट्ट्याउँदै बिभिन्न रात काटिँकी कृष्णाले श्यामलाई यस्ता प्रश्न सोधेर अस्तव्यस्त पारिन् । बिचरो श्याम, विदीको कुनै प्रश्नको जवाफ दिने स्थितिमा थिएन । पर एम्बुलेन्समात्र भविनाशको लाश सेतो कपडाले छोपेर राखिएको थियो । उनलाई हिजो अचानक स्टोक भयो । घरदेखि निकै टाढा सरकारी उदार र खुला मनोभाव र सरलताले गर्दा उनले आफ्नो विभाग र कार्यालयमा लोकोपियता प्राप्त गरेका थिए । उनको मिलनसार स्वभाव, कार्यालयको चौकीटा, पिपन अथवा टाईपिस्ट, सबैलाई उनले आफ्नै परिवारको अभिन्न अङ्ग मानेका थिए । सानो ओहदाका कर्मचारीहरू पनि भविनाश सर भने पछि हुनसक्ने हुने गरी मन पराउने । कार्यालयमा कहिलेकाहीँ भविनाश प्रीति भोज, चियाचामे नाको व्यवस्था गरेर उनीहरूबाट सजिलै काम हासिल गर्थे । “यसपालि त हामी सबैको मासिक वेतन र भत्ता पनि बढ्यो । यसपालि म नयाँ सिस्स सिटर गाडी लिन्छु र हामी सबै शिलाङ्ग घुम्न जाने छौ । तिमीहरूको स्याम र छोराछोरी पनि आउँछन् ।” भविनाशले यसरी आना कार्यालयका सहकर्मिहरूलाई आउँदो वैशाखको तीनदिने बिदा मनाउने कार्यक्रमको जानकारी दिएका थिए । सबै खुशी थिए । उनले कृष्णालाई पनि फोनमा जानकारी नाराएका थिए । “अह, म मान्दै मान्दै, यो हुने सक्ने । उहाँ अहिले माईस हुनुहुन्छ, राम्रो डक्टरको फेला पर्ने बित्तिकै उहाँको होश आउँछ ।” किन यति हिजो गर्नु भएको तपाईंहरू, कसलाई किन पो पछिनु भएको ?” कृष्णा आतिथि, सै भन्दै थिन् । उता, भविनाशको नश्वर गरी पोस्टमार्टमका लागि उनलाई ल्याएर एम्बुलेन्समा राखिएको थियो, पुगिस र डक्टरको काम सियाए पछि लाश परिवारलाई सुम्पियो अस्पतालले । कृष्णा भनिरेहकी थिन् । आजको निष्ठुर नियतिको वास्तविकतालाई उनले मानी च्यालेन्ज गरेकी छिन् । “मेरो भविनाश कहिल्यै नाश नहुने हुन् ।” उनलाई आइसियामा पसाउनु अघि उनी भविनाशलाई एकै पटक हेर्न चाहिन्छिन्, पतिको रगतमा भएको अनुहार सफा गरिदिनुपर्छ, उनी अहिले यही सोचिरेहकी छिन् । कृष्णाले आफूसँगै आएको फुटुलाई भन्दै थिइन्, “भविनाशले हिजो बेनुकी त मलाई भन्नु भएको, सैली बढ्यो रे, एरियर पनि फर्क्यो पछि सैली बढ्यो, सबै भिलाएर एउटा कार किन्ने, मलाई नयाँ सुनको नौगोडी किनिदिने, छोरा र छोरीलाई राम्रो स्कूलमा भर्न गर्ने, छुट्टीमा शिलाङ्ग घुम्न जाने । हाम्रा धेरै योजना छन् । अब उनी निको भएर आएपछि सबै थोक भइहाल्छ ।” उनका यी एकैकै शब्द बज्दै भै मेरा काममा परेका थिए । एकछिन मेरा रसाका आँखा लुकाएर मैले भोवाइल हेर्ने व्यर्थ प्रयास गरें । भविनाश र कृष्णा, मागौं, एउटै मुद्राका दुई पाटा । कलेजमा बेचलर पढ्दा ताक इन्टर भन्ना भर्ना लिस्की कृष्णासँग कलेज केन्ट्रमा एक्कै दिन भविनाशका आँखा एकासि जुधेका थिए । पहिलो भेटमा

आँखा मात्रै जुधेका थिए । भोलिपल्ट एउटै समयमा फेरि कलेज केन्ट्रमा हुनेको जम्काभेट भयो । हाई, हल्लोभै दोस्रो दिनको कार्यक्रम सकियो । तेस्रो दिन, केन्ट्रको भित्र कुनामा राखिएको टेबल-कुर्सीबाट शुरू भएको थियो । त्यस दिन केन्ट्र खचखच भरिएको हुनाले कृष्णाले टेबलबाट उठेर कुर्सी खाली देखेर कृष्णा लम्किएकी थिइन् । त्यहाँ विपरीत दिशामा भविनाश थियो । “चिया पिउन आउनु भएको ?” मुस्कुराउँदै कृष्णाले भविनाशलाई सोधेकी थिइन् । हो भन्ने इशारा भविनाशले मन्द मुस्कानका साथ टाउको हल्लाएर दिएको थियो । पहिलो भेटदेखि नै कृष्णाले मनमुटुमा बित्ताले भविनाश बस्न लागेको थियो । उनले होस्टलमा बेचलर पढ्ने विदीहरूबाट दुई-तीन पटक भविनाशको बारेमा सुनेपछि चारो बढेको थियो । दुवैजनाले चिया पििएपछि काउन्टरमा बिल बुझाउन दुवै अघि बढेका थिए । “एक कप चिया न हो, मै दिहाल्छु नि ।” शायद यो दुवै आम सभ्य आउने सङ्केत थियो । त्यस दिन भविनाशले बाधा दिँदा पनि कृष्णाले दुवैको बिल बुझाएकी थिइन् । अनि भोलिपल्ट भविनाशले, अनि पर्सिपल्ट कृष्णाले यो क्रम दोहोरिँदै जाँदा दुवैको बिचमा रहेको टाढापन सामीप्यमा बदलियो । अब त क्लास नहुँदा पनि कृष्णा कलेज आउन थालिन् । जन्माष्टमीको दिन कलेज बिदा रहनाले दुवै कलेजेको र हाडका कृष्णा मस्तिष्कमा एकै पूजा अर्चना गरे अनि भविनाशमा एक अर्कोको रहने वाचा गरे । पढाइमा अब्बल रहने मुद्दाभरि भविनाशले बेचलरको पढाई सक्दा सरकारी जागीर पायो । आर्थिक रूपले केही दुर्बल कृष्णालाई उसैले बेचलरसम्म पढायो । त्यसपछि उनीहरू कहिल्यै नछुटिने गरी एक भए । दुवै घरको स्वीकृति पाएर विवाह गरे । यसरी उनीहरू एक अर्कोको जिउने आधार बने । बिहे भएको तीन वर्ष पछि दुई वर्षको अन्तरालमा भविनाश र कृष्णा एक छोरा र एक छोरीका बाबु आमा पनि बने । दुःखलाई परे राखेर उनीहरू सुख मावको उकाली लागे । कृष्णालाई लाग्यो, संसारभरि उनी भन्दा सुखी अरु कोही हुन सक्नेन । भावनाको सागरमा डुब्लुकी सगाउँ थिएँ, कृष्णाले मतिर हेर्दै एकसि भनिन्, “दाय्य, यही बाटो हो नि एप्लो नछुटिने गरी उनीहरूको अस्पताल जाने बाटो यही हो नि ?”

-साहित्यपोट डटकम

आज परमाणु हतियार निर्मूल दिवस मनाइँदै

अन्तर्राष्ट्रिय परमाणु हतियार निर्मूल दिवस

INTERNATIONAL DAY FOR THE TOTAL ELIMINATION OF NUCLEAR WEAPONS
26 SEPTEMBER

पाल्पा, असोज ९/ विश्वभर आज परमाणु हतियारको जोखिम, यसको मानवीय तथा वातावरणीय प्रभाव र आणविक निशस्त्रीकरणको आवश्यकताबारे जनचेतना फैलाउने उद्देश्यले परमाणु हतियार निर्मूल दिवस मनाइँदैछ। संयुक्त राष्ट्र संघको आह्वानमा यो दिवस हरेक वर्ष सेप्टेम्बर २६ का दिन मनाउने गरिएको हो।

सन् २०१४ बाट हरेक वर्ष यो दिवस मनाउने सुरु गरिएको हो। सार्वजनिक जागरूकता बढाउन र परमाणु निःसस्त्रीकरणको सलामा राष्ट्र संघले गरेको प्रयासको श्रृंखलामा यसलाई एउटा नयाँ आरम्भको रूपमा लिने गरिएको छ। परमाणु हतियारले मानव जीवन, वातावरण र भावी पुस्तामाथि गम्भीर असर पार्न सक्ने भएकोले यसको जोखिम न्यूनीकरण तथा अन्ततः पूर्ण उन्मूलनका लागि अन्तर्राष्ट्रियस्तरीय लामो समयदेखि प्रयास हुँदै आएका छन्। यस दिवसले परमाणु हतियारको प्रयोगबाट हुने विनाशकारी परिणामबारे सचेत गराउँदै विश्व

समुदायलाई निशस्त्रीकरण र अन्तर्राष्ट्रिय शान्तिका लागि थप पहल गर्न स्मरण गराउने अवसर प्रदान गर्छ। परमाणु हतियारको सम्भावित प्रयोगबाट ठूलो जनघनको क्षति हुनुका साथै दीर्घकालीन वातावरणीय र मानवीय असर पर्न सक्ने विषयलाई विज्ञ तथा अन्तर्राष्ट्रिय संस्थाहरूले निरन्तर उठाउँदै आएका छन्। त्यसैले परमाणु हतियार नियन्त्रण, अप्रसार र निशस्त्रीकरणसम्बन्धी अन्तर्राष्ट्रिय प्रयासलाई प्रभावकारी बनाउनुपर्नेमा जोड दिँदै आएको छ। नेपालले पनि अन्तर्राष्ट्रिय शान्ति, निशस्त्रीकरण र परमाणु हतियारको अप्रसारका पक्षमा आफ्नो प्रतिबद्धता व्यक्त गर्दै आएको छ। परमाणु हतियारमुक्त विश्व निर्माणका लागि राष्ट्रहरूबीच संवाद, विश्वास र सहकार्य आवश्यक रहेको सन्देश यस अवसरमा दिइन्छ। परमाणु हतियार निर्मूल दिवसले विश्व समुदायलाई हतियारको प्रतिस्पर्धाभन्दा शान्ति, सहस्रित्व र मानव सुखशान्ति प्राप्तिको दिगमार्ग

परमाणु हतियारको जोखिम घटाउने प्रयासलाई निरन्तरता दिन आह्वान गर्दछ। संयुक्त राष्ट्र संघले आफ्ना विभिन्न सभामा परमाणु निर्मूलिकरणका लागि योजनाहरू पेश गर्दै आएको छ भने राष्ट्र संघका सबैजसो महासचिवले यो उद्देश्यलाई प्राथमिकता दिँदै आएका छन्। संसारमा अहिले करिब १४ हजार भन्दा बढी परमाणु हतियार रहेको अनुमान छ।

विश्वलाई परमाणु हतियार मुक्त गर्ने संयुक्त राष्ट्र संघको पुरानो उद्देश्य हो। संयुक्त राष्ट्र संघको उक्त उद्देश्य पुरा गर्ने र विश्वलाई परमाणु हतियार मुक्त गराउने उद्देश्यलाई साथ दिँदै कतिपय मुलुकले आफ्नो परमाणु कार्यक्रम समेत बन्द गरेका थिए तर त्यसको विभिन्नका अझै कायम छ। विश्वका शक्तिशाली राष्ट्रहरू अमेरिका, रूस, बेलायत, भारत, इरान, चीन, जापान, कोरिया लगायतका देशमा अझै पनि परमाणु भरीहरू सञ्चालनमा रहेका छन्। यसले परमाणु हतियारको त्रास कायमै छ।

गणेश सहकारीको १३ औँ...

...उनले सहकारीका सञ्चालकको इमान्दारीता र पारदर्शिताका कारण संस्था व्यवस्थित रूपमा अघि बढेको आफूले महसुस गरेको बताए। कार्यक्रममा सहकारीका अध्यक्ष विष्णु गाहाले वार्षिक प्रतिवेदन प्रस्तुत गर्दै संस्थाले सहकारीका मूल्य, मान्यता र सिद्धान्तलाई आत्मसात् गर्दै आफ्ना गतिविधि अघि बढाइरहेको बताए। उनले आगामी वर्ष शेयर सदस्य संख्या बढि गर्ने, ७० वर्षभन्दा माथिका ज्येष्ठ सदस्यलाई सम्मान गर्ने, उत्कृष्ट बचत तथा कर्मा कारोबार गर्ने सदस्यलाई सम्मान गर्ने, नयाँ लेखापरीक्षक नियुक्त गर्ने तथा सदस्यलाई पोशाक उपलब्ध गराउने लगायतका योजना प्रस्तुत गरे। अध्यक्ष गाहाले सदस्यलाई दुबक भएर सहकारीमा लगानी गर्न आग्रह गर्दै गणेश सहकारीमा कुनै समस्या नरहेको बताए। सहकारीका मूल्य-मान्यताअनुसार काम गर्ने प्रति पत्रण असुलीका लागि प्रभावकारी नीति तथा कानुनी प्रायश्चित्तको अवधिमा साना सहकारीलाई समस्या भइरहेको उनले

बताए। अध्यक्ष गाहाका अनुसार सहकारीमा हाल १ हजार ५ सय ९१ जना शेयर सदस्य रहेका छन्। सहकारीको शेयर पुँजी १ करोड ४६ लाख ५ हजार ९ सय रुपैयाँ रहेको उनले जानकारी दिए। गत वर्षको तुलनामा चालु वर्ष सहकारीको शुद्ध नाफा बढि भई २० लाख ४५ हजार ६ सय ८९ रुपैयाँ पुगेको उनले बताए। कार्यक्रममा लेखा थापाले लेखा समितिको प्रतिवेदन प्रस्तुत गरेका थिए। कोषाध्यक्ष चन्द्रहादुर खाम्वाले वार्षिक वर्ष २०८३/८४ का लागि २ करोड ८९ लाख ४ हजार रुपैयाँ बराबरको अनुमानित आय-व्यय विवरण प्रस्तुत गरेका थिए। साधारण सभाका अवसरमा सहकारीले ज्येष्ठ नागरिक रामबहादुर थापा र पदमबहादुर थापालाई सम्मान गरेको थियो। यस्तै उत्कृष्ट शेयर सदस्य, नियमित बचतकर्ता, बाल बचतकर्ता, असल बचतकर्ता, आवधिक बचतकर्ता, एआईएम उत्कृष्ट अंक ल्याउने विद्यार्थी

तथा उत्कृष्ट कर्मचारीलाई समेत सम्मान गरिएको थियो। उत्कृष्ट बाल बचतकर्तातर्फ डेनिश्वर गाहा, दिपेश थापा र जेनिशा गाहा सम्मानित भए। नियमित बचतकर्तातर्फ प्रेमबहादुर बराल, मायादेवी राना, प्रेमबहादुर राना र नविना खाम्वा छेत्री सम्मानित भए। आवधिक बचतकर्तातर्फ निर्मला रेग्मी र जोन श्रेष्ठ तथा असल बचतकर्तातर्फ नरमाया सिं मगर र प्रेम विश्वकर्मालाई सम्मान गरिएको थियो। त्यस्तै सर्वोत्तम उत्कृष्ट अंक ल्याउने समिक्षा थापा, सुष्टि थापा र मौलिक मनेगोलाई सम्मान गरिएको थियो। कर्मचारीतर्फ व्यवस्थापक सुनी रेग्मी, लेखापाल सरिता बुढा, सहायक लेखापाल निरुता बगाले मगर तथा बजार प्रतिनिधिहरू धिरा सुर्खरी, बेगम थापा र चम्पा रानालाई सम्मान गरिएको थियो। संस्थाका अध्यक्ष विष्णु गाहाको अध्यक्षता, उपअध्यक्ष रत्नबहादुर थापाको स्वागत तथा सचिव कलितमाया आलेको सञ्चालनमा कार्यक्रम सम्पन्न भएको थियो।

खेलकुद समाचार

नेपालले अफगानिस्तानलाई ५ विकेटले हरायो

काठमाडौँ, असोज ९/जापानमा चलिरेको २०औँ संस्करणको एशियाली खेलकुदको पुरुष क्रिकेटमा अफगानिस्तानलाई हराउँदै नेपालले विजयी शुरुवात गरेको छ। आइचिमा रहेको कोरोनी स्पोर्ट्स पार्कमा अफगानिस्तानले दिएको १०३ रनको लक्ष्य नेपालले १८ ओभर २ बलमा ५ विकेट गुमाएर भेटायो। नेपालका सन्दीप जोराले ३४, रोहित पौडेलले नटआउट ३३ रन बनाए। अफगानिस्तानका फरिदुल दाउदजई, अब्दुल्ला अहमदजई र अरब गुलेले १/१ विकेट लिए। यसअघि एस जितेर ब्याटिङ गरेको अफगानिस्तानले २० ओभरमा ७ विकेट गुमाएर १०२ रन बनाएको थियो। अफगानिस्तानका फैसल खान अहमदजई र नजिबुल्लाह जाद्वानले समान ३० रन बनाए। नेपालका कुशल भुतेले ४ र ललित राजवशीले ३ विकेट लिए।

प्रतियोगितामा अफगानिस्तानको यो दोस्रो खेल हो। अफगानिस्तानले बिहीबार पहिलो खेलमा जापानलाई ४८ रनले हराएको थियो। अब नेपालले समूह चरणको अन्तिम खेलमा भोलि बिहान ६ बजे जापानसँग खेल्नेछ। समूह 'ए' मा नेपाल, अफगानिस्तान र जापान रहेका छन्। समूहबाट शीर्ष दुई टोली क्वाटरफाइनलमा पुग्ने छन्। क्वाटरफाइनलमा पुगे टोलीले भारत वा श्रीलङ्काथे एक टोलीसँग खेल्नेछ। एशियाली खेलकुदको पुरुष क्रिकेटमा नेपाल र अफगानिस्तानबीच १२ वर्षपछि फेरि भेट भएको हो। सन् २०१४ मा दक्षिण कोरियाको इनचोनमा भएको प्रतियोगितामा नेपाल अफगानिस्तानसँग ८ रनले पराजित भएको थियो। एशियाली खेलकुदको पुरुष क्रिकेटमा नेपालको यो चौथो सहभागिता हो। नेपाल अहिलेसम्म क्वाटरफाइनलभन्दा अगाडि बढ्न सकेको छैन।

वर्गिकृत डिस्पले

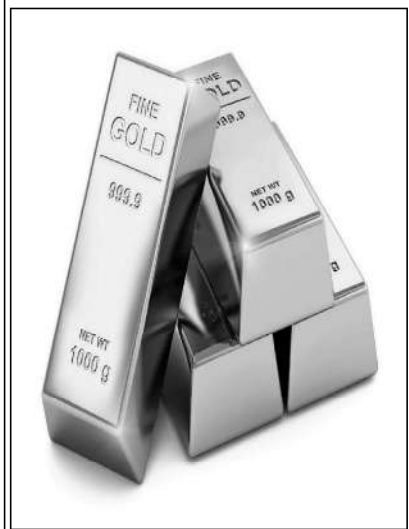
१X ५ साइजमा मात्र

वर्गिकृत डिस्पलेमा विज्ञापन दिनुहोस् व्यवसाय बढाउनुहोस्।

सम्पर्क: ०७५-५२०६०१

अर्थ/कॉर्रेट समाचार

सुनचाँदीको मूल्य घट्यो

पाल्पा, असोज ९/कारोबार हुने हप्ताको अन्तिम दिन शुक्रबार सुनको भाउ तोलामा सामान्य घटेको छ। सुन ५०० रुपैयाँले घटेदै २ लाख ९८ हजार ६०० रुपैयाँमा कारोबार भइरहेको नेपाल सुनचाँदी व्यवसायी महासंघले जनाएको छ। बिहीबार सुन तोलामा ३ हजार २०० रुपैयाँले घटेर २ लाख ९९ हजार १०० रुपैयाँमा कारोबार भएको थियो। बुधवार सुनको भाउ १०० रुपैयाँले बढेर तोलाको ३ लाख २ हजार ३०० रुपैयाँमा कारोबार भएको थियो। यस्तै गएको मंगलबार सुन तोलामा १ हजार ७०० रुपैयाँले

घटेर ३ लाख २ हजार २०० रुपैयाँमा कारोबार भयो। सोमबार तोलामा १ हजार ३०० रुपैयाँले घटेदै सुन ३ लाख ३ हजार ९०० रुपैयाँमा कारोबार भएको थियो। कारोबार हुने पहिलो दिन आईतबार सुनको भाउ २ हजार १०० रुपैयाँले बढेर ३ लाख ५ हजार २०० रुपैयाँमा कारोबार भएको थियो। यस्तै शुक्रबार चाँदीको भाउ पनि तोलामा ३० रुपैयाँले घटेर ४ हजार ६२० रुपैयाँमा कारोबार भइरहेको महासंघले जनाएको छ। चाँदी बिहीबार एकैदिन १६५ रुपैयाँले घटेर तोलाको ४ हजार ८५५ रुपैयाँमा कारोबार भएको थियो।

अविरल वर्षापछि पाल्पाका...

... स्थानीय प्रशासन तथा सम्बन्धित निकायले पहिरो पन्छाएर सडक सञ्चालनमा ल्याउने प्रयास गरिरहेका छन्। तर, लगातार वर्षा भइरहेकाले पहिरो हटाउने काममा कठिनाई भइरहेको जनाइएको छ। यसैबीच, सम्भावित बाढी तथा पहिरोको जोखिमलाई मध्यनजर गर्दै सिद्धार्थ राजमार्गको दोभान-सिद्धाबा सडकखण्डमा रातिको समयमा सवारी आवागमनमा रोक लगाइएको छ। जिल्ला प्रशासन कार्यालय पाल्पाले बिहीबारदेखि सोमबारसम्म बेलुकी ७ बजेदेखि बिहान ५ बजेसम्म उक्त सडकखण्डमा सवारी आवागमन बन्द गरेको हो। सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकारी राजेश पन्थीका अनुसार यात्रु तथा सवारीसाधनको सुरक्षालाई प्राथमिकतामा राख्दै जोखिम न्यूनीकरणका लागि रातिको समयमा आवागमन रोकने निर्णय गरिएको

हो। **पाल्पाको वर्षेला जलपिक वर्षा** गएको २४ घण्टामा सबैभन्दा बढी पानी पाल्पाको अर्चलेमा २०५.२ मिलिमिटर परेको छ। मौसम पूर्वानुमान महाशाखले शुक्रबार दिउँसो १.१५ बजे एक अलर्ट जारी गर्दै यस्तो जानकारी दिएको हो। **तिनाउ नदीले जलसतह सतर्कताको तह पार गर्‍यो** रुपन्देहीको तिनाउ नदीले शुक्रबार सतर्कताको तह पार गरेको छ। निरन्तर वर्षा भइरहेकाले नदीको जलसतह अझै बढ्दो क्रममा रहेको भन्दै बाढी पूर्वानुमान महाशाखले उच्च सतर्कता अपनाउन आग्रह गरेको छ। महाशाखाका अनुसार तिनाउ नदी आसपासका नदी तटीय क्षेत्र तथा बुढान भइरहने होचा भूभागमा रहेका नागरिकलाई विशेष सावधानी अपनाउनुपर्ने अवस्था छ।

हरेक प्रहरका ताजा समाचारका लागि www.shittalpati.com क्लिक गर्नुहोस्।

जैनचेतना दैनिकको आधिकारीक वेबसाइट

शितलपाटी

कम

www.shittalpati.com

डिजिटल पत्रिका